

גמ' (6) יומא פה: פו. [כרימות 1.] 3] סנהדרין 55. ע"ש א] ע"י מוס' יבמו' עב. ד"ה ומנכריהם] (7) [סנהדרין 5:] (ה) [סנהדרין סד: 5:] (ו) [פסחים ה. וט"ז] (ז) [שבת 10:] (ח) [כרימות 1.] כל הסוגיא ע"ש] (ט) [11] מוס' כרימות 1. ד"ה וקראו מקרא קדש פי' בנסות נקיה כדאמר במילתא מקרא קדש כו' ע"כ ועי' מוס' דהכא ד"ה לא קראו תרם' (י) [ש"ך 13:] (יא) פי' דבר ד"ה לא למעלה כלומר עולה מכפר על היורש דבר מועט.

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה דאי כו' דיומיה נמי מכפר:

גליון הש"ס

גמ' דה פורק עול. עין יבמות דף ט ע"ב מוס' ד"ה מה:

הגהות

תרם' ד"ה דאי. דברת דיום הכפורים לרבי לית ליה. ג"כ ל"ל לא מיתנה הכי כרת דיוה"כ לרבי לית ליה: (מראה סוף)

תורה אור

גמ' או פי' דבר יי' פיה ואת מצותו הפי הפרת תפלת הנפש יהוא עונה בה: (מנכ"ד טו, טז)

אך בעשור תתיר' השביעי הנה יום הכפרים הוא מקרא קדש יתה' קרבן ונתתם את נפשתיכם והקרבתיכם אשה לני': (ויקרא טו, טז)

רש"י ג' ויך ראובן פי' קציר חטים וקצא דרובאם בראשו ונבא אתם אף לאה אמו והאמר רח"ל אף לאה תני נא מי מדידאי בגד: (בבב"ב טז, טז)

אנכי וי' אלהיך אשר הוא מקרא קדש יתה' קרבן ונתתם את נפשתיכם והקרבתיכם אשה לני': (ויקרא טו, טז)

ה' והתירו את תפאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו: (מנכ"ד טו, טז)

והיה כי יאשם אמת מאלה והתודה אשר היא עליה: (ויקרא טו, טז)

זו ביום הנה יפיר עליכם פתח אפכם מפל המאתיכם לפני ה' חטאתי: (ויקרא טו, טז)

שבועות שתיים פרק ראשון

בעומד במדרו. דלא עבד תשובה ודקשיא לך זבמ רשעים מועצה מתני' רבי היא דלמך יוה"כ מכפר על שאינן שזין והאי קרא מוקי לה בשאר יומי: פורק עול. כופר בעיקר: מוגלה פנים בתורה. זל על דברי תורה בחולפא ובגלוי עזות פניו כגון (סנהדרין דף 77 ע"ב):

מנשה שהיה יושב דורש באגדות של דופי לא היה למשה לכתוב אלא ותמנע היתה פלגש וילך ראוץ צימני קלין חטאים (בבב"ב טז): ברית. זכר מילה: דבר ה' בזה זה הפורק עול. שזיה דיבור ראשון שלמור צימני אנכי ה' אלהיך (שמות ט"א) שלא שמעו אותו אלא מפי הגבורה: ומגלה פנים. מדלפקיה קרא בלשון ציון וזה בזה דברי תורה הוא: זה המיפר ברית בבשר. שהיא מנהיגה יחידים: לא אמרתי אלא בזמן שעונה בה. אלמלא שזאינו שז קאי קרא ובהן תלת הוא דגלי לן אף לאמר יוה"כ הוא בשאר אע"פ שאינו שז יום הכפורים מכפר: ורבנן. דלית להו נמי זכר עזירות דליון יוה"כ מכפר על שאינן שזין אמרי לך ה' דגלי לן קרא בהן תלת לאו צויה"כ איירי אלא הכרת תכרת דקאמר תכרת לעולם הבא שזף מיתה אינה ממרקת על שלש הללו זלל תשובה אצל שזר עזירות זלל תשובה נמי מיתה ממרקת אחר יום הכפורים אצל יוה"כ זלל מיתה לא: שאם עשה תשובה. ואין עונה זה מיתה ממרקת אף על שלש הללו ולא תכרת לעולם הבא: אחד ישראל וכו'. מתכפרים ומשאר עזירות זכר עזירות המשתלח: ומאן אית ליה האי סברא. דכהניס מתכפרים זמשתלח: רבי יהודה. לקמן זכרתי פירקא: אבל ר' יהודה לא סבר לה ברבי. שהיא יוה"כ מכפר על שאינן שזים ולא אחת ממתימין אלניס: או דלמא. רבי יהודה נמי כרבי סבר לה ומתימין רבי יהודה נמי והאי דלא אמר רבי יהודה היא וסבר לה כרבי אורחא דמילתא קתני למימר דתלמוד סבר לה כרביה א"ל אין דוקא קאמינא רבי סבר לה כרבי יהודה אבל ר' יהודה לא סבר לה כרבי התניא יכול יהא יוה"כ מכפר על שבים ועל שאינן שבים ודין הוא הואיל וחסאת ואשם מכפרין ויום הכפורים מכפר מה חמאת ואשם אין מכפרין אלא על השבים אף יוה"כ אין מכפר אלא על המזיד כשוגג תאמר ליוה"כ שמכפר על כשוגג יכפר על שבים ועל שאינן שבים תלמוד לומר (12) אך חלק סתם סיפרא (13) מני ר' יהודה וקאמר שבים אין לא שבים לא ורמי סתם סיפרא אסתם סיפרא דתניא (14) יכול לא יהא יוה"כ מכפר אא"כ התענה בו (15) וקראו מקרא קדש ולא עשה בו מלאכה לא התענה בו ולא קראו מקרא קדש ועשה בו מלאכה מנין ת"ל (16) יום כפורים הוא מ"מ אמר אביי לא קשיא הא רבי והא רבי יהודה רבא אמר הא והא רבי יהודה רבי בברת דיומא דאי לא תימא הכי ברת דיום הכפורים לרבי לית ליה אלמא לא משבחת לה כגון דעבד בליליא ומית דלא אתא ימא לכפורי ליה אלא אימא ברת

בעומד במדרו ורבי היא (17) דתניא רבי אומר על כל עבירות שבתורה בין עשה תשובה בין לא עשה תשובה יום הכפורים מכפר חוץ מפורק עול ומגלה פנים בתורה ומפר ברית בבשר שאם עשה תשובה יום הכפורים מכפר ואם לאו אין יום הכפורים מכפר מאי טעמא דרבי (18) דתניא (19) כי דבר ה' בזה זה הפורק עול ומגלה פנים בתורה ואת מצותו הפר זה (20) המפר ברית בבשר (21) הכרת תכרת הכרת לפני יוה"כ תכרת לאחר יוה"כ (22) יכול אפילו עשה תשובה ת"ל (23) עונה בה לא אמרתי אלא בזמן שעונה בה ורבנן (24) הכרת בעולם הזה תכרת לעולם הבא עונה בה (25) שאם עשה תשובה ומת מיתה ממרקת ומי מצית מוקמת לה כרבי והא מדסיפא רבי יהודה היא רישא נמי ר' יהודה היא דקתני סיפא אחד ישראל ואחד כהנים ואחד כהן משורה ומאן אית ליה האי סברא רבי יהודה מכלל דרישא ר' יהודה אמר רב יוסף רבי היא וסבר לה כר' יהודה א"ל אביי דוקא קאמר מר רבי סבר לה כר' יהודה אבל רבי יהודה לא סבר לה כרבי או דלמא מדרבי סבר לה כרבי יהודה אף רבי יהודה סבר לה נמי כרבי מיהו אורחא דמילתא קתני למימר דתלמוד סבר לה כרביה א"ל אין דוקא קאמינא רבי סבר לה כרבי יהודה אבל ר' יהודה לא סבר לה כרבי התניא יכול יהא יוה"כ מכפר על שבים ועל שאינן שבים ודין הוא הואיל וחסאת ואשם מכפרין ויום הכפורים מכפר מה חמאת ואשם אין מכפרין אלא על השבים אף יוה"כ אין מכפר אלא על המזיד כשוגג תאמר ליוה"כ שמכפר על כשוגג יכפר על שבים ועל שאינן שבים תלמוד לומר (12) אך חלק סתם סיפרא (13) מני ר' יהודה וקאמר שבים אין לא שבים לא ורמי סתם סיפרא אסתם סיפרא דתניא (14) יכול לא יהא יוה"כ מכפר אא"כ התענה בו (15) וקראו מקרא קדש ולא עשה בו מלאכה לא התענה בו ולא קראו מקרא קדש ועשה בו מלאכה מנין ת"ל (16) יום כפורים הוא מ"מ אמר אביי לא קשיא הא רבי והא רבי יהודה רבא אמר הא והא רבי יהודה רבי בברת דיומא דאי לא תימא הכי ברת דיום הכפורים לרבי לית ליה אלמא לא משבחת לה כגון דעבד בליליא ומית דלא אתא ימא לכפורי ליה אלא אימא ברת

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

שבועות יג.

בעומד במדרו. הקשה הר"ר שלמה מדריו"ש דזכרן בתרא דיומא (דף 77 פה: ושם) אמרינן מיתה ויום הכפורים מכפרים עם התשובה עם התשובה אין צפני ענמו לא הא מני זלל כרבי והא לא אחיא אפילו כרצנן דלית להו דמיתה זלל תשובה

מכפרת זכר עזירות דלאו הכי זלל עשה יש לומר דהכא לא קאמרי רבנן דמיתה ממרקת אלא עם היסורין והדינין שזנין אותו לאחר מיתה וע"י כך אינו נכרת לעולם הבא אצל עם התשובה מיתה ממרקת לגמרי שאין גזון עוד ציטורין לאחר מיתה אצל לרבי מיתה ויוה"כ זלל תשובה ממרקת לגמרי זכר עזירות והשתא חמי שפיר כרצנן:

שאיין מכפרין על המזיד. פירש זקנוטרס רוב חטאות ואשמות אין מכפרין על המזיד אלא אשם שפחה חרופה ואשם נזיר טמא ואשם שזועת הפקדון וחסאת שזועת העדות וא"מ וגמל מהנהו שמכפר על הזדון כשוגג וי"ל דליכא למיפרך שכן אין מכפר על חייבי כריתות ומייבי מיתות ז"ד:

הואיל ומכפר על המזיד. וא"מ ניימא דיוה"כ לא יכפר על המזיד מידי דהוה אחטאת ואשם וי"ל דקרא דיוה"כ הוא ליכא למי"ד דמשמע אפי' אינס שזים וכ"ע מודו ומודו מנכרינן זכר עול ועוד דלדבריהם נילף משעיר הנעשה צניס שמכפר על המזיד:

קראו מקרא קדש. פירש זקנוטרס שלא קיבלו עליו זכריותיו לומר מקדש ישראל ויום הכפורים אין נראה זלל אשכחן זכרות ציום הכפורים לליהוה דלכוריתא ונראה לר"מ קראו מוקמת קודש שמודה שז"ד קדשוהו וזכרת ממלכה זכר עול קדושת היום ולא קראו מקרא קדש שאינו שזות ממנת עזירות ומתני' ר' יהודה הוא מכלל דרישא נמי ר' יהודה חמי. ופירק רבי יוסף מתני' כולה רבי היא וסיפא סבר לה כר' יהודה. פי' ר' יהודה רביה. ורבי תלמיד הוא. ואמר ליה דוקא קא אמר. א"ל רבי יוסף דוקא קאמינא. דרבי סבר לה כר' יהודה רביה דשעיר המשתלח בשאר עזירות ומתני' ר' יהודה הוא טומאת מקדש וקדושו מכפר על הכל. ור' יהודה לא סבר לה כרבי דיוה"כ מכפר אפי' על שאינן שזין. דקתני אסתם בתורת כהנים והוא סיפרא כי יוה"כ אינו מכפ' אלא על השבין שנאמר אך בעשור לחוד וגו' וקיימא לן אכין ורקין מינוטין. ואינו מכפר על שאינן שזין. וסתם סיפרא ר' יהודה היא כרבינן באלו הן התנאין משפיה דר' יוחנן סתם סיפרא ר' יהודה:

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

מסכת פרה פרק ו' המשך משנה ח' המפנה הרקין מתוך השקת בשביל שתחזיק מים הרבה בשרין. ואם בשביל שלא יהיו מעבדין אותו בשעיה שהוא זולף את הפנים. פסול:

עין משפט

מז א מיי פ"ח מהל' משנה הלכה א: מוז ב מיי"ט ס"א הלכה ד: מוז ג מיי"ט ס"א הלכה ט: מהל' שנגות הלכה ט: ד מיי"ט ס"א מהל' משנה הלכה ג ופ"ג מהל' שנגות הלכה ט: פסול:

פניו רש"י

חזין מפורק עול. כופר זכר: (יומא פה:) חזין מפורק עול. של כל המלות: (כרימות 1.)

רבינו חננאל

למתני' בכפר על מצות עשה ולא עשה תשובה אלא עומד במדרו ורבי היא דתניא אפי"פ שלא עשה תשובה יוה"כ מכפר עליו חוץ מפורק עול ומגלה פנים בתורה ומפר ברית בבשר שאין יוה"כ מכפר עליון אלא אם יתירו בתשובה כו'. ורבי רובן פשוטים הם. ואקשי' ומי מצית מוקמת לה למתני' כרבי והא מוקמתי סיפא אחד ישראל ואחד כהנים ואחד כהן משורה ותירצה רב יהודה שהללו כולן מתכפרין בשעיר המשתלח בשאר עזירות ומתני' ר' יהודה הוא מכלל דרישא נמי ר' יהודה חמי. ופירק רבי יוסף מתני' כולה רבי היא וסיפא סבר לה כר' יהודה. פי' ר' יהודה רביה. ורבי תלמיד הוא. ואמר ליה דוקא קא אמר. א"ל רבי יוסף דוקא קאמינא. דרבי סבר לה כר' יהודה רביה דשעיר המשתלח בשאר עזירות ומתני' ר' יהודה הוא טומאת מקדש וקדושו מכפר על הכל. ור' יהודה לא סבר לה כרבי דיוה"כ מכפר אפי' על שאינן שזין. דקתני אסתם בתורת כהנים והוא סיפרא כי יוה"כ אינו מכפ' אלא על השבין שנאמר אך בעשור לחוד וגו' וקיימא לן אכין ורקין מינוטין. ואינו מכפר על שאינן שזין. וסתם סיפרא ר' יהודה היא כרבינן באלו הן התנאין משפיה דר' יוחנן סתם סיפרא ר' יהודה:

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי

היום ענמו זלל שזר המשתלח מכפר קאת ואין כחן כרת גמור וכה"ג. אשכחן זכר קמא דזכמים (דף 1. ו) (שם) דעולה מכפרת על היורש (17) מקופיא ולא מקיעבא כלומר לגמרי והשתא חמי